

2. Ar 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvos 2008/120/EB, nustatančios būtiniausių kiaulių apsaugos standartus ⁽¹⁾, 3 straipsnio 1 dalies a punktas, atsižvelgiant į tos pačios direktyvos 12 straipsnį, turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nacionalinę teisės normą, kaip antai 2014 m. sausio 10 d. Karaliaus dekreto 4/2014, kuriuo patvirtinamas iš Iberijos veislės kiaulių gaminamos mėsos, kumpio, mentės ir nugarinės kokybės standartai, 8 straipsnio 1 dalis, pagal kurią žodis „Iberijos“ gali būti naudojamas žymint Ispanijoje pagamintus arba parduodamus gaminius tik su sąlyga, kad intensyvios kiaulininkystės ūkiuose Iberijos veislės kiaules auginantys ūkininkai gyvuliui, kurio gyvasis svoris yra daugiau nei 110 kg, skiria 2m² laisvo grindų ploto, nors tokia nacionaline norma siekiama ne konkrečiai užtikrinti didesnę kiaulių apsaugą, o pagerinti gaminių kokybę?

Jeigu į pirmesnę klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar Direktyvos 2008/120 12 straipsnis, aiškintinas, atsižvelgiant į SESV 34 ir 35 straipsnius, kaip draudžiantis normą, kaip antai Karaliaus dekreto 4/2014 8 straipsnio 1 dalį, pagal kurią siekiant ne didesnės kiaulių apsaugos, bet geresnės Ispanijoje pagamintų ir parduodamų gaminių kokybės, reikalaujama, kad kitų valstybių narių gamintojai laikytųsi tokių pačių gyvulių laikymo sąlygų, kaip ir Ispanijos gamintojai, tam, jog iš šių kiaulių pagaminti gaminiai galėtų būti žymimi minėtame dekrete numatytu prekinio pavadinimu?

3. Ar SESV 34 ir 35 straipsniai aiškintini kaip draudžiantys nacionalinę normą, kaip antai 2014 m. sausio 10 d. Karaliaus dekreto 4/2014, kuriuo patvirtinamas iš Iberijos veislės kiaulių gaminamos mėsos, kumpio, mentės ir nugarinės kokybės standartai, 8 straipsnio 2 dalis, pagal kurią, siekiant geresnės minėtų gaminių kokybės, nustatytas minimalus 10 mėnesių kiaulių, iš kurių gaminami *cebo* kategorijos reikalavimus atitinkantys gaminiai, skerdimo terminas?

⁽¹⁾ OL L 47, 2009, p. 5.

2017 m. balandžio 7 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija/Ispanijos Karalystė

(Byla C-181/17)

(2017/C 195/20)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama J. Hottiaux ir J. Rius

Atsakovė: Ispanijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

- remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 258 straipsniu pripažinti, kad nustatydamą minimalų transporto priemonių skaičių siekiant gauti viešojo transporto leidimą Ispanijos Karalystė neįvykdė išpareigojimų pagal Reglamento (EB) Nr. 1071/2009 dėl galimybės verstis profesine vežimo veikla 3 straipsnį ir 5 straipsnio b punktą,
- priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Europos Komisija pareiškė Ispanijos Karalystei ieškinį dėl 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1071/2009, nustatančio bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ir panaikinančio Tarybos direktyvą 96/26/EB (OL L 300, 2009 11 14, p. 51) ⁽¹⁾ taikymo.

Komisija mano, kad nustatydamą viešojo transporto leidimo gavimo reikalavimą įmonėms turėti ne mažiau kaip tris transporto priemones Ispanijos Karalystė neįvykdė išpareigojimų pagal minėto reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 5 straipsnio b punktą.

⁽¹⁾ OL L 300, 2009, p. 51.